

Warszawa, 21 lipca 2025 r.

Strona | 1

Stowarzyszenie Nauczycieli i Pracowników Oświaty

„Nauczyciele dla Wolności”

ul. Lindleya 16

02-013 Warszawa

stowarzyszenie@nauczycieledlawolnosci.pl

**Kancelaria Prezydenta
Rzeczypospolitej Polskiej**

ul. Wiejska 10

00-902 Warszawa

Szanowny Panie Prezydencie,

jako nauczyciele, pedagodzy i wychowawcy młodego pokolenia, zatroskani o przyszłość narodu, od początku działalności naszego Stowarzyszenia zabieramy głos zawsze, gdy na poziomie centralnym zapadają decyzje, które zagrażają bezpieczeństwu i zdrowemu rozwojowi dzieci oraz młodzieży. Dlatego dziś zwracamy się do Pana Prezydenta z ważnym apelem.

Pragniemy wnieść o zawetowanie *Ustawy z dnia 25 czerwca 2025 r. o zmianie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty, uchwalonej przez Sejm na pos. nr 37 dnia 25 czerwca 2025 r.*, która została przegłosowana w Sejmie RP większością głosów, a następnie przyjęta przez Senat RP. W przekonaniu członków Stowarzyszenia Nauczycieli i Pracowników Oświaty „Nauczyciele dla Wolności” wejście w życie przepisów ustawy spowoduje negatywne konsekwencje dla zdrowia i bezpieczeństwa dzieci oraz młodzieży, jest niezgodne z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej i zmierza do odebrania władzy rodzicielskiej oraz osłabienia więzi w polskich rodzinach. Cel zmiany przepisów jawi się jako destrukcyjny społecznie, zaprzecza zdrowej logice i współczesnej wiedzy naukowej o rozwoju dziecka.

Stowarzyszenie Nauczycieli i Pracowników Oświaty „Nauczyciele dla Wolności” www.nauczycieledlawolnosci.pl

ul. Lindleya 16, 02-013 Warszawa • KRS: 0000992945 • stowarzyszenie@nauczycieledlawolnosci.pl

Przegłosowanie ustawy zdecydowaną większością głosów w Sejmie (na 422 głosujących, wielu wstrzymało się od głosu, ale tylko 17 było przeciw) jest poruszające i niezrozumiałe. Uważamy, że taki rozkład głosów świadczy o braku życiowej perspektywy i właściwej oceny zdolności dziecka w wieku 13 lat do podejmowania świadomych i odpowiedzialnych decyzji związanych z własnym zdrowiem, wyborem specjalisty, metody leczenia. Nastolatek nie ma potrzebnej wiedzy, umiejętności czy doświadczeń do podejmowania racjonalnych decyzji i odpowiedzialnego wyrażania zgody na poddawanie się terapiom i procedurom medycznym. Kto zatem ponosić będzie konsekwencje podjętych przez dziecko wyborów?

Strona | 2

Przepisy ustawy odbierają rodzicom przynależne im naturalne prawo do wspierania i decydowania o wyborze metody leczenia dziecka, ograniczają rodzicom możliwość sprawowania właściwej opieki nad dziećmi, a konsekwencje podejmowania wyborów przerzucają na małoletnich. W oczach niepełnoletniego dziecka rodzice tracą wówczas autorytet, a młodzi ludzie otrzymują komunikat, że nie muszą respektować zdania rodziców. Trudno nam – jako nauczycielom, a w większości również rodzicom – zrozumieć, co kierowało polskimi posłami i senatorami. Zastanawiające, jakie jest osobiste zdanie tych, którzy głosowali za wejściem w życie ustawy, na temat następstw obowiązywania nowych przepisów dla ich własnych dzieci, wnuków oraz całych rodzin.

Ponadto ustawa posiada legislacyjne błędy i nieprawidłowości, a najważniejsze z nich to niezgodność z zapisami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Nie jesteśmy prawnikami, ale zapoznaliśmy się z dwiema opiniami prawnymi Polskiej Federacji Ruchów Obrony Życia, które załączamy do niniejszego listu.

Dowiadujemy się z nich m.in., że wprowadzane przepisy naruszają art. 48 ust. 1 i 2 oraz art. 72 ust. 2 Konstytucji poprzez ograniczenie praw rodzicielskich – umożliwiają małoletniemu, który ukończył 13. rok życia uzyskanie świadczeń zdrowotnych opisanych w art. 7a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 omawianego projektu, „bez zgody przedstawiciela ustawowego”. Zgodnie z polskim prawodawstwem, przejawem władzy rodzicielskiej jest *podejmowanie decyzji dotyczących diagnostyki oraz terapii dziecka w trosce o dobro małoletniego – w zakresie zdrowia fizycznego i psychicznego*. Treść

ustawy zatem narusza tu postanowienia Konstytucji. Próba ograniczenia władzy rodzicielskiej prowadzi do stopniowego przejmowania dzieci przez państwo, co jest charakterystyczne dla praktyk w państwach totalitarnych. W Polsce wprowadza się to małymi krokami, sukcesywnie, by intencja ograniczania władzy rodzicielskiej nie była jednoznaczna. Strona | 3

Inna nieścisłość dotyczy zapisu w ustawie, że małoletni może samodzielnie skorzystać ze wsparcia psychiatrycznego, bez zgody rodzica/opiekuna prawnego, jednak zakres usług medycznych nie został określony, ustawa odsyła do aktu rangi podstawowej (rozporządzenia). Wątpliwości występują również w kontekście zachowania tajemnicy lekarskiej – osoba świadcząca usługi medyczne może o stanie zdrowia powiadomić opiekuna lub sąd kierując się jedynie „dobrem dziecka” – brak jest zewnętrznej kontroli tej decyzji.

Są to jedynie przykłady legislacyjnych nieprawidłowości, ale ich lista w przytoczonych opiniach prawnych jest znacznie dłuższa.

Jako Stowarzyszenie dostrzegamy, że zapisy ustawy pozostają w nurcie działań osłabiających system wartości, jak również dążących do podporządkowania losów dzieci i młodzieży globalnym ideologiom i dyktaturze medycznej WHO. Jest to tożsame z odbieraniem suwerenności Polsce w zakresie samostanowienia o polityce w poszczególnych dziedzinach życia – szczególnie zdrowotnej i edukacyjnej.

Najczęściej powtarzanym argumentem przedstawianym przez kręgi popierające ustawę jest umożliwienie dostępu do świadczeń medycznych dzieciom pozbawionym opieki medycznej. Jednak jest wiele innych możliwości i rozwiązań, niektóre są obecne w polskim porządku prawnym i mogą być wdrożone, by poprawić dostępność wsparcia medycznego i psychologicznego dla dzieci i młodzieży – nieporozumieniem jest, że droga do tych rozwiązań miałaby wieść przez naruszanie Konstytucji i ograniczanie praw rodziców. Tymczasem konsekwencją ustawowych przepisów może być m.in. zwiększenie dostępności do tranzykcji płciowej – niezwykle niebezpiecznej, szczególnie dla młodych ludzi, którzy nie zdają sobie sprawy z groźnych i nieodwracalnych konsekwencji

prowadzących do tranzycji zabiegów. Zgodnie z literą nauki rozwój człowieka jest stadialny, co dotyczy też tożsamości płciowej. Trudności z identyfikacją płciową nastolatka w wieku 13 lat mogą – pod wpływem gospodarki hormonalnej – w okresie dojrzewania całkowicie zostać zweryfikowane i w zdecydowanej większości przypadków (z badań wynika, że jest to 82%) tak się dzieje, że w wieku 18 lat młody człowiek postrzega siebie zgodnie z płcią urodzeniową. Tymczasem wprowadzenie terapii blokujących rozwój płciowy powoduje, że identyfikacji zgodnej z płcią naturalną nie da się już przywrócić¹. Umożliwienie 13-latkom zgłaszać się do lekarzy bez wiedzy rodziców, otwiera drogę do łatwego ich zmanipulowania w kierunku tranzycji płciowej.

Warto tu wspomnieć również o ryzyku zbyt wczesnego przyjmowania leków psychiatrycznych czy też nadmiernego rozpowszechniania przyjmowania szczepień, które mogą powodować niepożądane odczyny poszczepienne.

Powyższa argumentacja niestety nie prowadzi do wniosku, że ustawę opracowano w trosce o zdrowie dzieci, ale stworzono warunki, by rodzice i opiekunowie prawni nie blokowali wdrażania wobec młodych ludzi procedur medycznych promowanych przez międzynarodowe koncerny.

Pan Prezydent jest nie tylko Głową polskiego państwa, ale również ojcem, dlatego jesteśmy przekonani, że wiele z omawianych wątków jest bliskich Panu Prezydentowi.

My, członkowie Stowarzyszenia „Nauczyciele dla Wolności”, ale przede wszystkim jako ojcowie i matki, którzy są z troskani i bezradni wobec tak zdecydowanego i gremialnego podejmowania przez parlamentarzystów polskich decyzji, które destrukcyjnie wpłyną na życie społeczne, życie rodzinne, zdrowie i integralność psychofizyczną młodych ludzi, apelujemy do Pana Prezydenta o zawetowanie przedmiotowej ustawy.

¹ Margasiński A., Marianowicz-Szczygieł A. *Kontrowersje wokół „zmiany płci” między afirmacją a życzliwym powstrzymaniem* [w:] „Kwartalnik Naukowy Fides et Ratio”, nr 57 (1), 2024 s. 7-8.

Pozostajemy z nadzieją, że Pan Prezydent uwzględni nasz głos w podejmowaniu tej ważnej decyzji. Jesteśmy gotowi, jeśli Pan Prezydent wyrazi wolę spotkania z nami, przedstawić osobiście naszą argumentację.

Z wyrazami szacunku

**Stowarzyszenie Nauczycieli i Pracowników Oświaty
„Nauczyciele dla Wolności”**

*Agnieszka Pawlik-Regulska – Prezes
Oksana Kinasz – Wiceprezes
Anna Stefańska – Sekretarz
Zdzisława Piasecka – Członek Zarządu
Bogusława Cesarz – Członek Zarządu*

W załączeniu:

1. Ocena prawna projektu Ustawy z dnia 25 czerwca 2025 r. o zmianie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty, uchwalonej przez Sejm na pos. nr 37 dnia 25 czerwca 2025 r. opracowana przez Polską Federację Ruchów Obrony Życia.
2. Opinia prawna o niekonstytucyjności projektowanej ustawy (art. 7a ustawy o prawach pacjenta) opracowana przez radcę prawnego Szymona Gajdę.